دوشنبه د ۱۴۰۰ل د عقرب۳مه، د ربیع الاول۱۹مه، د ۲۰۲۱م د اکتوبر۲۵مه دوه یم کال ۱۲مه گڼه

Reg No: 1145407

اخلاق نيكو ضامن دخول جنت

از ابو امامه رضى الله عنه روايت شده كه گفت: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: من ضامن خانهای در بلند جنت هستم برای کسی که خوش اخلاقی را پیشه خود سازد. رواه ابوداود _ حدیث _ ۴۸۰۲

سرمقاله

جوانان ستون فقرات در ابادی کشورها

ا نقس جوانان در راستای آبادی کشور خیلی مهم و ارزنده است، جوانان باید این مهم را درک نمایند، به فکر مدیریت و رهبری این کشور و سوق دادن آن بسوی روشنی و ترقی در آینده باشند، از رهبران گذشته درس بگیرنـد، آگاهانـه و هوشـیارانه گام بردارنـد تـا آینـدهٔ ایـن ا کشور را درخشان و مترقی بسازند.

گام نخست؛ بازیابی هویتی است. اولین اصل برای ا جوانانی که میخواهند تغییر ایجاد نمایند چنگ زدن و برگشتن به اصل خود میباشد؛ این مهم همانا عمل کردن بـه دسـتورات و راهنماییهـای دیـن مقـدس اسـلام است که متأسفانه از زنده گی ما رخت بربسته است؛ ما باید حالت و وضعیت خود را تغییر بدهیم، از قید و ا بندها و وابسته گیهای دنیوی و فریبندهٔ شیطانی خود ا را برهانیـم، ضمیـر خـود را پـاک و زلال بسـازیم، آزادانـه و اً گاهانه، با اراده و تصمیم قاطع برای تغییر و ساختن سرنوشت خود و کشور خود گام برداریم.

راه حـل اصلـی و پلـهٔ آغازیـن تغییـر در نفـس و درون خـود است؛ ﴿إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيرو ما بانفسهم﴾ ▮ اللهمتعــال حالــت هيــچ قومــي را تغييــر نميدهــد، مگــر این که خودشان در نفسهای شان تغییر ایجاد نمایند. ◘ بناءً، اول باید خود را بسازیم، نفس خود را تزکیه نمائیم، ضمیــر و درون خــود را از حــرص و طمــع، خودخواهــی و منفعت طلبی پاک و بی آلایش بسازیم.

اَغاز تغییر و تحول در نفس از تغییر فکر و اندیشه شروع می-شـود؛ وقتـی افـکار و اندیشـههای پـوچ، سـطحی و فشک ما تغییر نماید و اصلاح گردد، بینش و بصیرت ا برای مان حاصل گردد؛ منجر به تغییر اهداف و آرمانهای مان خواهد شد.

ایـن فکـر واندیشـه وقتـی پلههـای رشـد و بالندهگـی را بپیماید، منتج به تغییر قیادت ها خواهد شد؛ قائدان ورزیده و مدیران مدبر با نفسهای پاک و درون اصلاح شده با دانش و بینش و بصیرت از میان خود ما برخواهد ا خواست و سرنوشت ما را بـه بهتريـن وجـه رقـم خواهـد زد. ا مرحله جوانی و این فرصت مملو از انرژی را دست ا کے نگیریـد! هـر تصمیمـی را دریـن دورہ میتوانیــم بــا اندکترین تـلاش و همـت بـه پایـهٔ اکـمال برسـانیم. حقا که جوان می تواند این تحول و تغییر را ایجاد ا نمایـد، آن جوانانی کـه ویژه گیهـا و مواصفـات منحـصر به فرد داشته باشند تا شایسته گی و مقبولیت این تغییر را از آن خود نمایند.

Haya in Islam

.હે

در تعامل با مشکلات خود را تعذیب نکنید

ما در بسیاری از چنین موارد اسلوبی انتخاب مى كنيم كه حل أن مشكل نيست، ما نيز به خشــم درأمــده و بــه فحــش و ناســزاگویی رنــگ کار میپردازیم؛ چرا تابلوی واضح تری نصب ننمودی و او نیز جواب شما را با خشم و غضب خواهد داد. گاهـی نتیجـه چنیـن میشـود کـه بیشـتر از انچـه با رنگها اغشته شده ای با خاک و زمین اغشته

همچنین هیچ انگیزهای نیست که ما همواره دردها و رنجهایی که در زندگیمان بدانها مبتلا شدهایم به یاد آوریم.

محبوب ترین شخص نزد او بود. روزی که ایستاد و بـه عمـو و خنکـی چشـمانش نـگاه م*ی کـ*رد در حالی که بینیاش بریده شده و گوشهایش قطع شدهاند و شکمش پاره شده و جسدش تکه تکه

روزی که دندان مبارکش شکست و چهرهاش

پس مواظب باشید! آیا میدانید شما در اینگونه تصرفات و عملکرد خویش خودتان را مورد شکنجه و ایـذا قـرار میدهیـد.

به مثال دیگری توجه نمایید:

خودت را آراسته و پیراسته کردی و جهت خواسـتگاری بیـرون شـدی، از خانـه بیـرون شـدی ماشینی امده و ابهایی که بـر روی زمیـن جمـع شدهاند بر لباسهای تو پاشید، آیا تو در چنین موردی خودت را تعذیب میکنی و داد و فریاد میزنی و به ماشین و سرنشینان آن سر و صدا به راه میاندازی، حال آن که ماشین حرکت کرده و به راه خود ادامه داده است؟

به زندگی محمد ﷺ که در زندگیاش دردهای غمناک و حزینی اتفاق افتاده بود، بنگرید چنانکه روزی در یک لحظهای آرام با همسر مهربانش عایشه ل نشسته بود. عایشه از او پرسید: أیا روزی سختتر و دردآورتـر از غـزوه احـد بـر شـما آمـده است؟ در این هنگام آن معرکه در ذهن پیامبر ﷺ خطور کرد. آه آن، چه روز سختی بود.

روی کے عمویش حمزہ شےهید شد کسی کے

مجـروح شـده و از آن خـون روان گشـت. روزی که اصحابش در جلوش شهید شدند، روزی که به مدینه بازگشت در حالی که هفتاد نفر از اصحابـش را از دسـت داده بودنـد و زنــان بيــوه و کـودکان یتیــم را میدیــد کــه از اصحــاب و پــدران خویـش جسـتجو می کردنـد. آه، بــه هرحــال آن روز سـختى بـود.

عایشه در انتظار جواب بود. رسول خدا ﷺ فرمود: آنچه من از قوم تو دیدم بسیار سخت تر و شدیدتر بود، روز عقبه بود. روزی که خودم را عرضـه نمـودم، سـپس داسـتان یاریخواسـتن از اهل طائف را ذکر نمود که چگونه او را تکذیب نموده و نابخردانش او را بـه سـنگ زدنـد تـا جایـی کـه پاهایـش را خونیـن نمودنـد.

اما علیرغم این دردها که در تاریخ آنحضرت ﷺ اتفاق افتادہ است، اما هرگز بـه ایـن رنجهـا اجازه نمیداد که بهرهبردن از زندگی را به کام ایشان تلخ نمایند، توجه به این امور را شایسته نمیدانست؛ زیـرا ایـن دردهـا و رنجهـا گذشـتهاند و حسنات و خوبی ها باقی ماندهاند.

از ایـن رو خـودت را بـا درد و رنـج از بیـن نـبر و همچنین دیگران را با غم و نکوهش نابود نگردان. گاهنی ما در پارهای از مشکلات با روشهایی تعامـل مینماییـم کـه در واقـع اینهـا راه حـل ان مشكل نيست.

«احنف بن قیس» سردار قبیلهی «بنی تمیم» بود، اما با قدرت یا ثروت یا نسب عالی بر طایفه «بنی تمیم» قیادت و سروری نمی کرد، بلکه با بردبــاری و نیــروی عقــل سرور و سردار اُنهــا قــرار

طایفهای بـر او حسـد ورزیـده و بـه یکـی از نادانـان خویـش روی آورده و گفتنـد: ایـن هـزار درهـم مـال توست به شرط این که نزد «احنف بن قیس» سردار بنی تمیم بروی و یک سیلی به چهره او

آن أحمـق و نـادان بـه راه افتـاد، ديـد احنـف بـن قيس در کمال متانت و وقار، در حالی که دامن لباسش

غالب شول، تر دې چې خبره دومره سپين سترگي ته راورسیدله چې نن ورځ هم په خپلو بدو اعمالو باندې په مجلسونو کې وياړوي.

ته هرڅوک چې يې، په هر ځای کې چې يې او په هر مقام او منزلت کې چې قرار لرې. ستا پياوړي او ويښ وجدان ته سلام کومه !!! چې په ډيرو بدو حالاتو، خلکو، چاپيريال او ټولنه کې دې د الله جـل جلالـه يـاد پـه زړه كـې هـر شـيبه سـاتلي، په ډيـره ميړانـه دې د ځـان نـه مقاومـت ښـودلي، ځان دې پاک نفسه او خپل اصلیت دې سپېڅلی ساتلي دي!!!

ته ځکه نن اتل يې چې د بندو خلکو ښکار نه شوې او د دوی په بده لاره دې يون ونه کړ، دوی غوښتل تا هـم د خپـل ځـان سره د کنعـان په کښـتۍ

چسبانیده است و با قومش سخن می گوید. ان نادان أهسته أهسته أمدتا این که به او نزدیک و نزدیکتر شد وقتی در جلوش ایستاد، احنف سرش را به سوی او بلند کرد به گمان این که او چیزی را میخواهـد بـه گـوش او بگویـد.

را روی پا انداخته و زانوهایش را به سینهاش

(7)

ناگاه أن فرد احمق دستش را بالا برده و یک سیلی محکمی به گوش او خواباند که نزدیک بود صورت احنف از آن سیلی پاره شود! احنف به او نگاه کرد در حالی که دامنش را از سینه و پاهایش نگشود، بلکه در کمال آرامش گفت: چرا به من

گفت: عدهای به من هزار درهم دادهاند، تا به سردار بنی تمیم سیلی بزنم. احنف گفت: آه! من کاری نکردم و من سردار بنی تمیم نیستم. آن شخص گفت: شگفت است! پس سردار بنی تميم كجاست؟ احنف گفت: أيا أن فرد را كه تنها نشسته و شمشیرش در کنار او قـرار دارد میبینی؟ انگاه به سوی مردی که «حارثه بن قدامه» نام داشت، اشاره نمود. مردی که مملو از خشم و غضب بود و اگر خشمش بریک امتی تقسیم می شد، همگی را کفایت می کرد. شخص احمق گفت: بله، او را میبینیم. أن كه تنها نشسته است؟ احنف گفت: بله. برو و یک سیلی محکم به گوش او بنواز؛ چون اوست سردار بنی تمیم. آن شخص حرکت کرد و به حارثه نزدیک شد دید که چشمهایش جرقه میزنند و از شدت خشم مىدرخشند، أن احمق در جلوش ايستاد و دستش را بالا اورد و یک سیلی به چهرهاش نواخت! هنوز دستش از چهرهاش جدا نشده بود که حارثه شمشیرش را برداشت و دستش را قطع نمود! و درگذشته گفتهاند: برنده آنست که در آخر بخندد!

«تعامل با مشکل با روشهایی که راه حلی ندارند، تو را شکنجه میدهد و مشکلی را حل نمى كنـد»!

کې سپور کړي او په پایله کی ته هم غرق شی.

دلته د نیکانو د کاروان لارویان د گوتو په شمار دی، خو کاروانیان یې یو د زرو نه هم زیات دی، او ته هم ان شاء الله دهمدې كاروان يو سرخيل يې.

الله تعالى نه هيله لروچې دا كوچنې د غوره خلکو کاروان چې شعار يې (علم، عمل، تقوا، ښېگڼه، او پرهېزگاري) دی، په هغه ظاهر لوی کاروان چې شعار يې (جهالت، ناپوهي، تگي، فساد، درواغ، چل، وژنه، غلا او ...) دی، غالبه او بریالی شي او هغوی هم له ځانه سره په دې پا کاروان کې ملگري کړي.

نېکو او مخلصه خلکو ته خطاب

گرانه مخلصه وروره او قدرمنی سپیڅلی خوری: آفريـن پــه تــا چــې تــر اوســه پــه مــادي او معنــوي لحاظ بدل نه شوې، ځکه په ريښتيني ډول ستا د جوهـر جوړښـت د سرو زرو دی.

زمونږ د هېواد په انقلابونو، بدلونونو، طوفانونو ... کې ډيـري خلکـو رنگونـه بـدل کـړل، وجدانونـه يـې بيـده شـول، ضميرونـه يـې ککـړ او نفسـونه وربانـدي

<u> ලිංදී මහිරුව අධ්වා ලබාදු ඉරුව වඩා වූ විය</u>ව විවිදු ව

يو وخت و چې اسلامي نړۍ خپل يو ستر تمدن او فرهنگ درلود، هغه مهال چې اروپا په تياره کې اوسيده اسلامي نړۍ به هغوی ته د فرهنگ او ادب نمونې ورښودلې دا هغه وخت و چې اروپايانو او د هغوی مشرانو به خپل بچيان اسلامي هيوادونو ته د زده کړو لپاره ليږل لکه څرنگه چې اوس مهال د اسلامي نړۍ اکثره هيوادونه خپل ميشت هيوادوال اروپا او امريکا ته د زده کړو لپاره ليږي.

افغانستان هم يو وخت د هغه هيوادونو له جملې څخه وو چې د نورې نړۍ څخه به خلک دلته د زده کړو لپاره ته راتلل.

یواځې دا نه بلکه اروپایان تر ډیره حده د مسلمانانو له اخلاقو او علم نه متاثره شوي ول، د هند په هکله ویل کیږي چې اسلام هلته د مسلمانو او عربو تجارانو په لاسونو خپور شوی، د هندوستان وگړي د مسلمانانو له اخلاقو او صداقت نه متاثره شول او اسلام یې قبول کړ، ځینو نورو هیوادونو کې به اروپایانو د مسلمانانو لباس اغوست ځکه چې د مسلمانانو فرهنگ کچه لوړه او موثره ورته بریښیده. په یویشتمه پیړۍ کې بیا هرڅه برعکس لیدل په یویشتمه پیړۍ کې بیا هرڅه برعکس لیدل کیږي، مسلمانانو په ۱۹ پیړۍ کې هغه عزت او کیږي، مسلمانان داسې حالت ته ورسیدل چې علمي او مادي پرمختگ مخه علی د بره و وونی و وطني د برغونو کې مصروف شول.

د دې دوه مهمو مواردو د لاسه ورکولو له امله اوس مسلمانانو خپل فرهنگ او کلتور هم دلاسه ورکړ. د افغانستان په شمول په اکثره اسلامي هیوادونو کې مسلمانان د بهرنیانو (خصوصا) د امریکا له مادي او علمي پرمختگ ترڅنگ د هغوی له فرهنگ او کلتور نه هم متاثره شوي. هغه وخت لاړه چې مسلمانانو ته به نمونه محمد فاتح، صلاح الدین ایوبي، محمد بن قاسم یا احمدشاه ابدالی وو.

اوس مسلمانان ځانته رول ماډل خارجي فني او فلمي لوبغاړي ټاکي، مسلمانانو اوس د صلاح الدین ایوبي او سیدجمال الدین افغان په څیر خلکو تاریخونه هیر کړي، هغوی د خارجي سپورتي لوبغاړو کې خپل رول ماډل لټوي.

ځيني هغه اسلامي هيوادونه چې د امريکا مستعمره پاتې شوي او امريکايي حضور هلته قوي دی د امريکا له مادي پرمختگ، کلتور او فرهنگ نه زيات متاثره شوي، هغوی فکر کوي چې د امريکا د ترقۍ لامل د هغوی لباس، خوراک، خبرې او نور شيان بولي.

د مثال په توگه، که يو مسلمان ځوان ځان پرمختللی او ماډرن ښودل غواړي نو امريکايي بوټان يا دريشي اغوندي او خلکو ته ښايي چې دا گني پرمختگ دی، دوی که يو ځوان وگوري چې ږيره يې لويه کړې وي او يا يوه مسلمانه خور وگوري چې حجاب يې اغوستی وي نو هغه ورته وروسته پاتې والی ښکاري، ددې برخلاف چې هغه پدې خبره فکر وکړي چې د امريکا د پرمختگ عمده لامل علم دی نه د هغوۍ ظاهر ځکه کله چې مسلمانانو دا قوه درلوده نو

پرمختگ يې کړی و. د اسلامي هيوادونو نه که لږ ځني نورو هيوادونو ته يوه کتنه وکړو نو موږ ته به واضحه شي چې هغوی هم د ژوندانه مختلفو برخو لپاره خپل ځانگړی فرهنگ لري چې د امريکا په پرتله ډير وتلی او ښه فرهنگ دی.

د مثال په توگه، د پخوانی روم یا ایټالیا وگړي یې د کار لپاره ډیر اسانه او پرسکونه فضا لري کومه چې د دامریکا د کار قانون او کار فضا نه ډیره غوره ده، د یاد هیواد وگړي هرکال له ۳۵ زیات عمومي او ۱۲ ورځو ملي رخصتیانې لري، ۱۵ ورځې رخصتی د واده لپاره لري او همداسې نورې زیاتې رخصتیانې لري ترڅو د کار لپاره ښه اماده ووسي، ددې ټولو شیانو ترڅنگ جالبه نقطه دا ده چې دغه ټولو رخصتیانو کې کارمندان باقاعده معاش اخلي او یوه روپۍ یې هم له معاشه نه کمیږي.

د هرکال په اخري میاشت (ډیسمبر) کې یې کارمندان یو اضافه معاش اخلي ترڅو که کارمندان د چکر یا تفریح لپاره ځي لدې معاش نه استفاده وکړي، که چیرته یو کارمند له پورته ټولو رخصتیانو استفاده ونکړي نو هغه رخصتیانې یې بل کال ته انتقالیږي ترڅو کارمند تری بل کال کې استفاده وکړي.

ایټالیا برخلاف د آمریکایی کاری سیستم نه غواړی چې کارمندانو به یې کار دومره زیات شي چې تر فشار لاندې راشي او د کار نتیجه یې کمه شي، په ایټالیه کې کارمندان د غرمې لپاره دوه ساعته وقفه لري چې په ترڅ کې یې کولای شي چې حتی کور ته د غرمې خوراک خوړلو لپاره لاړ شي، د یاد هیواد تجاران او د شرکتونو رئیسان پدې گمان دي څومره سهولتونه او اسانتیاوې خپلو کارمندانو ته ورکړي په همغه اندازه به د کار مؤثریت او نتیجه مثبته وي. د جرمني کارمندان بیا هره اونۍ ۳۱ ساعته کار کوي، او د کار دوران کې هم ورته زیاتې رخصتیانې کوي، او د کار دوران کې هم ورته زیاتې رخصتیانې حقوقو ته خصوصي توجه کوي ترڅو هغوی خوشاله

په جرمني کې دا جرم دی چې يو کارمند سره د رخصتۍ به جريان کې د کار په رابطه تماس ونيول شي، او که تماس ورسره ونيول شي هم کارمندان کولای شي چې خپل د وظيفې مسؤل ته هيڅ ځواب ورنکړي. جرمنيان ددې څرنگ د خپل تاريخ او فرهنگ ډير احترام لري د سرکونو په سر يې د تاريخ مهمو شخصيتونو نومونه درج کړي دي.

زموږد خوراک فرهنگ هم به لوړه کچه له امريکا څخه متاثره شوی، زموږ خلک Fast Food يا چټکه غذاء او مشروباتو څخه زياته استفاده کوي، نوموړې غذاء يو له قوي او شحمياتو لرونکو غذاءگانو څخه ده چې زيات استعمال يې خصوصا کوچنيانو ته ډير زيانمن تمامبدلاۍ شي.

دامريکا برخلاف؛ په نورو هيوادونو کې بيا د فاسټ فوډ نـه ډيـره کمه استفاده کيـږي، د مثال پـه توگه په فرانسـه کې خلک د فاسـټ فوډ نه کمـه او نورو صحي غذاءگانو نـه زياتـه استفاده کـوي، په فرانسـه کې هره

مياشت د صحي او بررسي ټيمونه مکتبونو ته ځي او د هغوى د خوراک مهال ويش بررسي کوي او لازم تغيرات پکښې راوړي برخلاف بيا په امريکا او امريکا نه متاثره هيوادونه د چټکې غذاء (برگر، پيزا وغيره) او نور مشروباتو (لکه پيپسي، انرژي باب وغيره) نه حتى د مکتبونو په کچه زياته استفاده کوي کوم چې د کوچنيانو صحت لپاره مضر تماميداى شي.

د مکاتبو تعلیمي نظام ته که راشو نو د اسلامي هیوادونو د مکتبونو اوسنی نظام گڼ شمیر مشکلات لري، زموږ په مکاتبو کې په زده کونکو زیات کار کیږي، برخلاف که د فنلینډ تعلیمي سیستم وگورو ددې برعکس دی د یاد هیواد زده کونکو ته ډیر کم کورنۍ دندې ورکول کیږي د زیاتې کورنۍ دندې پرځای ورباندې عملي کارونه (تفریحي برنامې، مطالعه، ورزش) او هغه کارونه کوي چې ورسره کوچنیان او زده کونکي علاقه لري.

بله جالبه نقطه پکښې دا ده چې زده کوونکي يواځې ۲۰ ساعته په اونۍ کې مکتبونو ته ځي چې تقريبا څه کې ۴ ساعته روزانه کيږي، پدغه ۴ ساعتونو کې هم په دوی زيات عملي کارونه کيږي.

د فینلینډ د ښوونکو په اند مکاتبو کې باید په زده کوونکو د امتحانونو او ډیر تیوري درسونو فشار کم او په عملي کار او هغه شیانو باندې زیاته توجه وشي چې د هغوی د ذهن نه زیاته استفاده وکړي. لدې امله په یاد هیواد کې د ټولو مکاتبو انډول یو قسم ساتل شوی او هیڅ مکتب د فیس اخستلو حق نلري نو ځکه پکښې شخصي لیسې په سترگو نه لیدل کیږي.

ددې برخلاف په امريکا او نورو هيوادونو کې تعلیم یو کاروبار دی چې د کاروبار په بدل کې هرڅـه کیـږي او پـه یـوه نـه یـوه طریقـه لـه زده کونکـو پیسی راغونډیږی، په امریکا کې اکثره محصلین د Student Loan يعنى د محصلينو قرضي باندې ډيره توجه کړي، هر امريکايي محصل په لکونو ډالر له دولته د درس ویلو لپاره قرض اخلي او په ډیره سختی یاد قرضونه بیرته اداء کوی خو نور هیوادونه لکه سلوینیا بیا د مکتب نه نیولی تر پوهنتون پورې محصلینو ته د وړیا زده کړو سهولتونه وړاندې کوي. د ټولو نه مهمه نقطه چې نن سبا په غربي ټولنو کې لیدل کیږي هغه د خپلو خلکو د صحت، تعلیم او کارموندنی تصور دی، هلته دولت پدې لټه کی دی چې د خپلو وگړو ابتدايي ضرورتونه ورپوره کړي برخلاف زموږ په هيواد کې بيا د دولت دې اړخ ته توجه ډيره کمه وي او د خپلو خلکو پرځای يې زياته توجه او مصرف په خارجي پاليسۍ باندې وي.

هغه هیوادونه چې د امریکایي کاري او ټولنیز سیستم څخه متاثره وي نظریه یې زیاته په شخصي فایدو (زه او زما فایده لمړیتوب لري) تصور راڅرخیږي، د ټولنې او خلکو یوځای والی او اتفاق ورته مطرح نه وي، ځیني اروپایي ټولنې بیا برخلاف د شخصي فایدو پرځای ټولنیز خیر ښیگڼو او فایدو باندې توجه کوي او د زه یا زما فایدو تصور پرځای زموږ ټولو فایدې تصور لري.

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

بخش نوزدهم

عاطفه و شفقت بینظیر (۲)

طوریکه همه میدانیم کودکان خوی و خواص خودشان را دارند و با حرکات و بازی زیاد، باعث خستگی انسان میشوند، امـا پیامـبر گرامـی اسـلام ﷺ هرگـز خشـمگین نمیشـد و انـان را سرزنـش نم*ی کـ*رد؛ بلکـه بـا اُنهـا بـه نرمـی برخـورد م*ی کـ*رد و آرامش خویش را حفظ مینمود.

در عهد نبوت معمولا مردم بچههایشان را نزد پیامبر ﷺ میآوردنـد و آن جنـاب بـرای آنـان دعـای خیـر میفرمـود. ام المؤمنيـن عايشـه (رض) مي گويـد: يـک روز کودکـي را آوردنـد و او، بر لباس پیامبر اکرم ﷺ ادرار کرد. أن جناب ج مقداری أب بر روی لباسشان ریختند. [صحیح بخاری (۲۲۲)]

ابوهریره (رض) می گوید: رسول الله ﷺ زبانشان را برای حسن بـن علـی ب بیــرون مــیاورد و او، بــا دیــدن زبــان ان جنــاب ج خوشَـحالَ مىشـد. [صحيح أبن حبان (٦٩٧٥) و سلسلة الأحاديثُ الصحيحـة (٧٠)]

انـس س میگویـد: پیامـبر اکـرم ﷺ بـا زینـب دخـتر ام سـلمه ل شوخی می کرد و به او می گفت: ای زوینب! ای زوینب! و چندیـن بـار ایـن سـخنش را تکـرار میکـرد. [سلسـلة الأحادیـث الصحيحة (٢١٤١) و صحيح الجامع (٥٠٢٥)

أرى! شفقت و مهرباني پيامبر اكرم ﷺ شامل حال كودكان میشد؛ حتی آن هنگامی که در عبادتی بزرگ بسر میبرد. أنجناب ج در حال نماز، نوه شان امامه را بر دوش داشت؛ هنگامی که بر میخاست، او را بر میداشت و هنگامی که میخواست سبجده کنید، او را بیر زمیین میگذاشت. [صحیح بخــاری (٥١٦) و صحيــح مســلم (٥٤٣)]

محمود بن ربیع س می گوید : خوب به یاد دارم زمانی را که پنج ساله بودم و رسول الله ﷺ اندکی آب از دلوی برداشت و پس از مضمضه آب را بر چهـرهام پاشـید. [صحیح بخـاری (۷۷) و صحیح مسلم (۳۹٤)]

ابن عباس می گوید: روزی پشت سر رسول اکرم ﷺ بر ِمرکب سوار بودم که فرمود: «پسرم! چند کلمه به تو می آموزم: الله را حفظ كن، الله تعالى تو را حفاظت خواهد كرد؛ الله را حفظ کن، اوتعالی را پیشرویت میبینی (در کارها بـه تـو کمـک مینمایـد)؛ هـرگاه چیــزی میخواهــی، از اللــه بخــواه، و هــرگاه طلب كمك مينمايي، از الله درخواست كمك نما». [سنن ترمــذی (۲۵۱٦)]

خواننده گرامی! پس از اینکه لحظاتی را با ویژگیهای اخلاقی و سیرت گھربار پیامبر اکرم ﷺ سپری نمودیـم تـا بـه ایـن سـان حیات و زندگی را بـه دلهـای مـا بـاز گردانیـم و در مسـیر زندگـی از ایشان پیروی نماییم، باید بدانیم که در خانههای ما، اطفال و کودکانی هستند که به محبت پدر و عاطفه مادر نیاز دارند و قلبهای کوچکشان منتظرند که کسی آنها را خوشحال کند. پس آیا به فکرت خطور نمی کند که با فرزندانت بازی و شوخی کنی و خندهها و سخنان زیبایشان را بشنوی؟ زیـرا پیامـبر ایـن امت ج کـه پـدر و مـادرم فدايـش بـاد، همـهٔ ايـن کارهـا را انجـام

قابل یادآوری است که اگر کودکان ما، اینگونه رشد نمایند، عاطفه متعادل و اخلاقی درست خواهنـد داشـت و هنگامـی کـه بـزرگ شـوند، امـت را رهـبری خواهنـد کـرد. چـون ایـن پـدران و مادران هستند كه بعد از توفيق الهي، مردان و بانوان بـزرگ ﴿ اغيـزو كـي راحُـي. تاریخ را تربیت مینمایند.

{ ۱- ورزش: هـره ورځ ورزش وکړی د شـکري، المعنوب المعنو 🥸 ځان وژغــوري.

-۲ شکره: که د شکرې په ناروغۍ اخته یاست نو کوښښ وکړي چې شکره مو پہ طبیعی حدودو کی کنترول کری ځکه د شکري ناروغي د ویني کوچنیو رگونو ته زیان رسوي په داسي حال کي چي پښتورگي د گلوميرول اساسي جوړښت د وينې له کوچنيو رگونو څخه

-۵ هـره ورځ کافي اوبـه وڅښـي: اوبـه ستاسو له پښتورگو سره مرسته کوي چی سمی مواد په آسانۍ سره له وجوده اطراح کړی، ځکه نو لازمه ده چې هره ورځ لـه ۱.۵ ۲- ليـتره اوبـه وڅښـل سي، هغه کسان چې زيات کار يا ورزش کوي كولاى سي له يادي سوي كچي څخه زياتي اوبه وڅښي.

-٦ سگريټ پريږدى: سگريټ د ويني د کوچنیو رگونو خورا ستر دسمن گڼل

پښتورگو د حفاظت لپاره ۸ ارزښتمن ټکي!

جوړسـویدی او د هغـه لـه تخریـب سره پښتورگي لـه کاره لويـږي.

-۳ لوړ فشار کنټرول کړئ: که د وينې د لوړ فشار په ناروغۍ اخته ياست نو تل زیار وباسی چی هغه کنترول کـری ځکـه دوامـداره لـوړ فشـار پـه گلوميـرول کـي موجـود د وينـي کوچنـي رگونـه تخریبـوي ځکـه نـو بایـد فشـار مـو له ۱۴۰/۹۰ ملي متره سيماب څخه کم وســاتل سي.

-۴ سالم غذایی رژیم وکاروی: میـوې، سبزیجات او فایبر لرونکی غذاگانی ﴿ واخلی چی له یوی خوا پښتورگو ته هم زیانمن نه تمامیري او له بلي خوا مو وزن هم نه زیاتوي ځکه زیات وزن لوړ فشار او شکري ناروغي ته زمينه برابروي، همداراز په غذايي موادو کي له زیاتی مالگی له خوراک څخه ډډه وكړو چي لوړ فشاريي په اوږد مهاله

کیے یہ کا کہ خنگہ چی مخکی یادونہ وسوه د پښتورگو د گلوميرول جوړښت د وینی له کوچنیو رگونو جوړ دی او سگريټ څکول د هغه له تخريب سره د پښتورگي دندي خرابوي.

٧- د مسکنو يا آراموونکو درملو له اوږدمهاله کارولو څخه ډډه وکړي: پښتورگی د درد آراموونکی درملو په وړاندي ډير حساس دي ځکه نو بايد له اوږدمهاله کارولو څخه يي ډډه وسي که اړتياوي بايد د اړوند ډاکټر په مشوره وكارول سي.

-۸ د پښتورگو کلني معاینه: په ځانگړي ډول هغه کسان چي عمرونه يې له ٦٠ کلنۍ څخه لوړ دي اويا د لوړفشار يا شکري په ناروغۍ اخته دي دوي بايد وخت په وخت د خپلو پښتورگو بيلابيل معاینات ترسره کړي ترڅو د کومي ناروغی په صورت کې يې په خپل وخت تداوی وسی.

آیا اسـلام در حق میراث زنان ظلم نموده است؟

این مسئله ثابت و مسلم است که الله متعال در قرآنکریم فرموده: {لِلذَّکرِ مِثْلُ حَظًّ الْأُنْثَیَیْنِ} [النساء: 11] «بهره و سهم یك مرد به اندازه بهره دو زن است». بیشتر کسانی که میخواهند در مورد شخصیت زن در اسلام شبهه افگنی نمایند، از تفاوت حق میراث زن و مرد در اسلام سوء استفاده مینمایند.

غافل از این که میراث زن به اندازة نصف میراث مرد قاعدة عمومی و نظر همیشگی در دادن حق ارث به زنان و مردان نیست، زیرا در قرآن کریم نیامده که: الله متعال در مورد تمام وارثین برای شما وصیت میکند که مردان دو چند زنان صاحب حق هستند، بلکه فرموده: {یُوصِیکُمُ اللَّهُ فِي أُولَادِکُمْ لِلذَّکَرِ مِثْلُ حَظً الْأُنْثَيَيْنِ } [النساء: غي أُولادِکُمْ لِلذَّکَرِ مِثْلُ حَظً الْأُنْثَيَيْنِ }

مي دهد و بر شما واجب مي گرداند كه بهره دو زن بهره و سهم يك مرد به اندازه بهره دو زن است»، يعنى اين تفاوت قاعدة عمومى نبوده و تمام حالات ميراث را شامل نمي شود؛ بلكه در حالت هاى خاص بوده و حكمت هاى دارد كه اين تفاوت را الزام مى بخشد.

همچنان فهم درست از فلسفة اسلام در تفاوت حق مردان و زنان در میراث واضح میسازد که این تفاوت بستگی به مرد و زن بودن ندارد، بلکه دلیل این تفاوت حکمت ها و اهداف الهی است و نزد کسانی که تفاوت حق ارث در بعضی از حالات و مسایل میراث در بین مرد و زن را نقص در شخصیت زن در اسلام میدانند، پوشیده مانده است. حال آن که تفاوت سهام میراث مرد و زن در فلسفه اسلامی بر سه اساس ذیل استوار است:

اول: اندازه نزدیکی شخص میراث برنده (چه مرد و چه زن) با شخصی که وفات

نموده است. هر اندازه که رابطه و قرابت شان نزدیکتر باشد، سهم شخص از میراث بیشتر شده و برعکس، به هر اندازه که رابطه و قرابت شان دورتر باشد، بدون در نظرداشت مرد و زن بودن شان، سهم میراث هم کمتر می شود.

دوم: جایگاه زمانی افراد و گروه های که میراث می برند، افرادی که به زندگی جدیدشان روی آورده و مشکلات آینده گریبانگیرشان می شود، عادتاً سهم شان بیشتر از افرادی است که زندگی و حیاتشان را پشت سر نهاده و از تحمل مشکلات زندگی سبک میشوند و چه بسا مشکلات شخصی شان هم بر دوش دیگران می باشد که این مسئله نیز ارتباطی به مرد یا زن بودن وارثین ندارد.

گاهی دختر شخص متوفی از مادرش بیشتر میراث میبرد در حالیکه هردو زن میباشند و

گاهی دختر از پدر هم بیشتر سهم می گیرد ولو اینکه دختر شیر خواره بوده و چهرة پدر را هم ندیده باشد و هرچند پدر اساس ثروت برای پسر است، باز هم دختر در نبود پسر به تنهائی نصف مال پدر را از آن خود میسازد. همچنان گاهی پسر بیشتر از پدر سهم می برد در حالیکه هر دو مرد می باشند.

در این معیار که از جمله معیار های فلسفة اسلامی میباشد، حکمت های والا و اهداف بزرگ الهی نهفته بوده که بسیاری از آنها غافل اند. و این معیار ها و مقیاس ها مطلقاً هیچ ارتباطی به مرد و زن بودن افراد ندارد.

سوم: مسئولیت مالی که شریعت اسلامی آنرا بالای وارث واجب گردانیده تا در مقابل دیگران به آن عمل نموده و در انجام آن کوتاهی ننماید،

رمان به آن عمل نموده و در انجام آن کوتاهی ننهاید،

هان عمل نموده و در انجام آن کوتاهی ننهاید،

هان عمل نموده و در انجام آن کوتاهی ننهاید،

هان عمل نموده و در انجام آن کوتاهی ننهاید،

این تنها معیاریست که منجر به تفاوت در سهام مرد و زن میشود.

ولی نه آنگونه تفاوتی که ظلم و نقصان حق زن را در بر داشته باشد، بلکه گاهی اوقات در همین حالت منفعت زن بیشتر از منفعت مرد میباشد. به عنوان مثال اگر در یک حالت کسانی که میراث میبرند در درجة قرابت با هم مساوی بوده و همه شامل همان گروهی باشند که مسوولیت های بعدی زندگی را بدوش می کشند، مانند اولاد متوفی اعم از مرد و زن، تنها سببی که باعث میشود سهم شان از میراث متفاوت باشد، همان مسوولیت مالیست. از همین جهت قرانکریم این تفاوت را در بین مرد و زن بطور عمومی بیان نفرموده است، بلکه آنرا تنها منحصر به یک حالت خاص نموده، آنجا که فرموده:

{يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظَّ الْأُنْثَيَيْنِ } [النساء: 11].

حکمت این تفاوت را این گونه می توان مطرح نمود: پسر مکلف به انجام حقوق مالی زن (خانمش) و فرزندانش بوده، در حالی که خواهرش که او نیز از جملة وارثین متوفی میباشد، سرپرستی خود و اولادش بدوش مردیست که قرار است با او یکجا شده و ازدواج نماید. پس این زن باوجودی که برادرش دو برابر سهمش را گرفته است، حصة بیشتر و سهمیة زیادتری بدست آورده است.

زیرا سهمیة زن از میراث، ثروت خالص زن بوده که آنرا برایش ذخیره مینماید، تا باشد جبرانی برای ضعف جسمی، خطرات و ناهنجاری ها و بیمه ی برای زندگی وی باشد، با وجودیکه مصارف مالی اش هم به خودش ارتباطی ندارد، چراکه شوهرش مکلف به ادای آنها میباشد. این هم از جمله حکمت های الهیست که بسیاری از آن بی خبر اند.

لذا دانسته می شود که حکمت در تفاوت سهم مرد و زن در مسألة میراث به موضوع فوق بر می گردد، و گروه های که در این مسأله زیاده روی نموده اند، چه دینداران و چه بی دینان، آنانی که این موضوع جزئی را به نقص شخصیت زن در اسلام مرتبط می سازند، از این حقیقت غافل اند. زیرا بررسی حالات میراث (چنانکه در علم فرایض «میراث») آمده است، از حقیقتی پرده بر میدارد که افراد زیادی را در مورد نظریات و خطاهایی قبلی شان در این موضوع به حیرت می اندازد.

این بررسی ها نشان میدهد که:

1 – فقط چهار حالت در میراث وجود دارد که سهمیة زن به اندازة نصف مرد است.

2 – حالات زیادی (چند برابر حالات فوق) وجود دارد که نشان میدهد زن کاملاً برابر مرد میراث میبرد.

3 – بالاتر از 10 حالت وجود دارد که زن بیشتر از مرد میراث می برد.

4 – و حالات زیادی هم وجود دارد که زن میراث برده و مرد مستحق میراث نمی گردد.

در مقابل حالات چهارگانه و خاص فوق که زن به اندازة نصف مرد میراث میبرد، بیشتر از 30 حالت در علم میراث وجود دارد که زن به اندازة مرد و یا هم بیشتر از مرد مستحق سهمیه ارث

این نتیجة بررسی حالات و مسایل میراث در علم فرایض «میراث» بوده که قوانین اسلامی و فلسفة اسلامی آنها را تأیید نموده و هیچ ارتباطی به مرد و زن بودن ندارد.

Haya in Islam

Islam calls us to revive our internal compass and protect our sense of self-respect, by accentuating our haya' and amplifying it with tagwa (God consciousness). It validates the fear of feeling inadequate as an incentive that can begin us on the journey to piety. From there, one's veneration and love for God are cultivated to immunize a person from all that could jeopardize their standing with Him. Hava' therefore constitutes the first layer of moral insulation, that which garbs us against the elements of indecency around us. Taqwá is the second layer, an earned upgrade in haya' which further reinforces it for the believer. With regards to Allah's words, "The garment of taqwá—that is best," Sufyān b. 'Uyaynah said, "Ḥayā' is the most elementary form of tagwá, and the servant does not fear

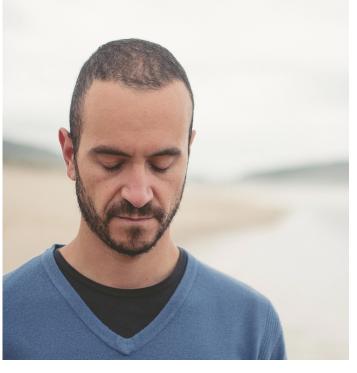
[Allah] until he first experiences shame. How else did the pious reach piety except through hayā'?"

The Qur'an esteems ḥayā' and those who possess it. For instance, Allah captures for us in the Qur'an how assisted عليه السلام Mūsá the disadvantaged women at the well of Madyan, and then immediately "walked away to the shade" (al-Qaşaş 28: 24) without socializing with them or requesting payment for his service. Such behaviors were prevented by his haya', for the first is contrary to propriety and the second to chivalry. A few verses later, Allah says, "One of the two women then came to him walking with haya'. She said, 'My father invites you to reward you for having watered [our animals] for us." (al-Qaşaş 28: 25) Many scholars of tafsīr explain that this verse

was clearly structured to celebrate this woman's multifaceted ḥayā'. To explain, based on a reciter's choice of where to pause in this verse and from where to resume, the term ḥayā' could be describing her stride (walking with ḥayā') or her voice (with ḥayā', she said). Furthermore, she made sure to establish that she was not inviting him herself but rather only as an envoy of her father, whose old age prevented him from extending the invitation himself.

Ḥayā' is so valued in the Sunnah that exceptions were made in some of its firmest laws out of consideration for it. Marital officiation, for instance, is treated with the utmost sensitivity in Islam. Due

to there being no room for ambiguity in such a consequential agreement, jurists agree that only an immediate, explicit, verbal declaration of mutual approval is acceptable for a valid marriage to take effect. Yet, a concession was afforded to women whose haya overwhelms them due to not having expressed interest in a man before this. Ā'ishah رضى الله عنها, narrates that when the Messenger of Allah instructed families to consult women before marrying them off, she said to him, "She (the virgin) would be too shy to speak." He said, "Then, her consent is her silence."6 Elsewhere, the Prophet's Sunnah authorized ḥayā' as a legitimate gauge by which a believer with a sound heart can discern between vice and virtue. Ḥe ﷺ told al-Nuwās b. Samʿān رضي الله عنه, "Righteousness is good manners,

and sin is that which discomfits your chest, and that which you would hate for people to discover."7

Muslim jurists have also devoted entire chapters to legal regulations designed to ensure that people are not taken advantage of because of their ḥayā'. They coined maxims such as "Whatever is taken by the sword of ḥayā' is unlawful," which meant that guilting others into forgoing their rights is akin to usurping them by force. Imām Aḥmad applied this to a debtor harassing a creditor to reduce the amount owed, and many applied this to eating people's food and staying at their homes. If a person knows that they only invited him out of being too timid or em-

barrassed to do otherwise, it would be prohibited to accept what they offered, and a person would be obligated to return it or repay its value if they had already consumed it. This was not just a rationally deduced safeguard to protect the office of hayā', but taken directly from the Prophet's words, "A Muslim's property is unlawful [for consumption] unless he open-heartedly allows that." 8

'Abd Allāh b. 'Umar رضي الله عنهما narrates that the Prophet said, "Ḥayā' and faith have been paired together whereby if one is removed, the other is removed as well."9 Hadith like this one—they are many—mean that ḥayā' is inseparable from Islam, and a fundamental driver behind being committed to living the faith. They do not mean that the inborn hayā'

which even non-Muslims have qualifies them as believers eligible for salvation. This is also what 'Umar b. 'Abd al-'Azīz must have intended, when he heard people saying, "Ḥayā' is part of the religion," and he responded, "Rather, it is the entire religion."

-nar رضيي الله عنه Abū Hurayrah rates that the Prophet said, "Ḥayā' is from faith, and faith is in Paradise. And vulgarity is from callousness, and callousness is in the Hellfire."10 Hence, the faithful are those who are cautious of using vulgar expressions (badhā'ah), even when factually correct, while those with callous hearts (jafā') do not abstain from obscene speech. For this reason, we find that the Prophet also said, "Ḥayā' and speechlessness are two branches of faith, and vulgarity and eloquence are two branches of hypocrisy."11 The Prophet was the most eloquent speaker, and praised others for being articulate, so this must mean that it is sometimes the strength of faith that disables

one's tongue from speaking insolently, and one's diseased heart that enables one to string together lies and lewdness.

The earliest Muslims understood that their survival in the hereafter required maintaining a healthy heart that believes in the unseen and abhors the obscene. Al-Fuḍayl b. 'Iyāḍ would say, "Five signs of doom are hardness of the heart, dryness of the eyes, lack of ḥayā', inclination to this world, and indulgence in false hope." Mālik b. Dīnār would say, "Allah (the Glorified and Exalted) never punished a heart with anything more severe than plucking ḥayā' from it."

Drug use and religion

...The next step in the prohibition of alcohol was related to prayer and involved a command to abstain from prayer while intoxicated:

O believers! Do not approach prayer while intoxicated until you are aware of what you say, nor in a state of "full" impurity—unless you merely pass through "the mosque"—until you have bathed. But if you are ill, on a journey, or have relieved yourselves, or been intimate with your wives and cannot find water, then purify yourselves with clean earth, wiping your faces and hands. And Allah is Ever-Pardoning, All-Forgiving.46

The third step in discussing this topic with teens revolves around the spiritual impacts of substance use as well as the role of spirituality as a protective factor against substance use. Islam places a lot of emphasis on cognitive presence in acts of worship and in life (as indicated above with the preservation of intellect), and no act requires this more than the daily prayers. Moreover, the importance of mindfulness in prayer relates back to it achieving its purpose of connecting with Allah. Due to the intoxicating effects of drugs and other psychoactive substances the ability to build and foster a spiritual connection with Allah (SWT) is hindered, especially in the formative years of adolescence when individuals are recognizing the sweetness of prayer, and making it a part of their daily routines. Moreover, as described above, the impact of substance use during adolescence can go beyond just the acute intoxication phases. Changes in cognitive capacity or increased psychopathology risk (e.g., anxiety or psychosis) could also impact the spiritual identity and practice of a person, and thereby result in long-term spiritual consequences (i.e., through reducing capacity for connecting with Allah), thereby depriving a person of spiritual fulfillment long after the use of the drugs or alcohol.

Lastly, the relationship between substance use is also known to be bi-directional in that spirituality can serve as a protective factor against substance use. As an example, past year alcohol use was found to be lower among students with higher religiosity.47 Furthermore, living in a community with more Muslims, and having few people drinking in their social network were additional protective factors.48 Conversely, Muslim immigrants in Germany who scored high for problem drinking were most likely to report not being religious.49 Even in the broader population, religiosity has been shown to be a protective factor against alcohol and drug use.50 Some of the most popular recovery programs (e.g., Alcoholics Anonymous) also attempt to leverage this relationship to foster successful abstinence. Considering the impact of peers on substance use in adolescence, combined with the protective effects of religiosity, this statement of the Prophet becomes an important reminder in this context and a necessary part of these conversations:

The Prophet said: A man follows the religion of his close friend; so each one should consider whom he makes his close friend.51

Relatedly, adolescents' religious beliefs and behavior are significantly influenced by those of their friends: youth with religious friends are more likely to be religious (i.e., attend services, rate the importance of religion higher) than youth with non-religious friends.52 Conversely, lower peer religiosity increases likelihood of substance use amongst adolescents.53 While it might be difficult to disentangle the causal factors in the relationship between religiosity and substance use, the bidirectional relationship as well as strength of these associations make this an important point of discussion in the context of substance use and adolescents.

Prohibition and contextualization

This is the most important step of these conversations when discussing drug and alcohol use in adolescence. Just as the earlier

steps built up to this prohibition in the Qur'an, the discussion of prohibition requires preparation for it to have maximal uptake. If the youth understand the physical and spiritual consequences of substance use, as well as the abundance of blessings of Allah upon them, they will be more receptive to the prohibition. Just as important as the prohibition is the fact that Allah (SWT) places it in the context of other common practices of the time such as gambling and drawing lots for decisions, as well as describing the harm associated with them.

This point is especially important in the context of legalization or decriminalization of substance use. Even though all the practices mentioned in the ayah were societally accepted at the time of revelation, Allah (SWT) still points to the harms associated with these practices, and commands abstinence. This is important to communicate to kids that even though a drug may have been legalized in our society, its legal status in the eyes of Allah (SWT) does not change. This question often arises in relation to cannabis legalization, but cannabis does not differ in that regard from other societally legal substances like alcohol and tobacco, that are still impermissible Islamically. Furthermore, this verse also brings up the impacts on society associated with these impermissible actions. This becomes abundantly clear when we view the costs of substance use in society estimated at being almost 750 billion US dollars per year when considering lost productivity and health care costs.55 Beyond the economic costs, it is estimated that substance use beyond age 15 costs men approximately 1.4 years and women 0.7 years when it comes to life expectancy.56 Specifically, 45 percent of all traffic fatalities are alcohol-related, and estimates suggest that 18 percent of 16-20 year old drivers drive under the influence of alcohol.57

It is also important for us to establish broader definitions of what falls under the "khamr" (intoxicant) category for Muslims at large. Interestingly, when looking at trends of substance use in immigrant populations in Europe, while Muslim immigrants usually show lower prevalence of alcohol drinking, this was not the case for tobacco and illicit drug use, further signifying that singling out alcohol in our talks with youth may be inadvertently contributing to the use of other substances.58 Moreover, focusing on the importance of minimizing the harms associated with drug and alcohol use would also impact drug use habits that are more common in the Muslim world compared to the rest of the global population such as cigarette smoking.59 Especially with cigarette smoking, it is important to ensure early prevention as it remains the single largest preventable cause of death worldwide: the Islamic maxim "harm must be eliminated" supports this preventative approach and warrants community-wide discussions related to the high prevalence of this behavior in our community.

The second ayah above (i.e., Satan's plan is to stir up hostility and hatred between you with intoxicants) emphasizes the importance of social connectivity and prevention of hostility between Muslims. Importantly, the most effective programs in preventing adolescent substance use based on existing evidence are those that promote life skills training and build social resistance skills in adolescents;60 these skills are important in the context of peer influence being a major motivator behind initiation of substance use by adolescents.61 Related to the earlier point around the protective effects of religiosity, here the emphasis on community building in the ayah further reinforces the importance of building stronger communities and equipping our youth with important social skills and agency as members of the community. Workshops and psycho-educational programming like the one organized and designed by Dr. Ahmed Hassan62 combined with community building exercises would be beneficial to be adapted for use with adolescent populations.

Iman From Italy Finds Islam

By Mrs N. Hashim

The convert has asked to remain anonymous for her own reasons. I will call her "Iman" for although she is a new Muslim she has a faith that comes to many people only after countless hours of study and reflection. Her discovery and belief in Islam has come through such an unusual channel that its' purity and innocence alone is refreshing.

Iman was born in Italy and migrated with her parents to Canada when she was small. She was educated in Roman Catholic parochial schools equipped with nuns and priests and the daily lessons in catechism. She says that they spoke endlessly of their homeland and without the intention, instilled in Iman a yearning to see Italy.

When she finished her university she went for a vacation to Italy and found it more lovely than she had imagined. She had found her passion in life and after much contemplation, she made the move and lived there for six years.

She was never the materialistic type but more on the intellectual side and spent all her free time at museums and art galleries and Italian operas. She says quite animatedly, if one wants to enjoy life, then Italy is the place to go.

In Italy, she met a Jordanian man and married him, moving immediately to Jordan. The fact that he was Arabic-speaking and Muslim did not daunt her and she never gave it any other thought. She disliked having to leave Italy and felt homesick in the beginning. She was shocked by the Muslim way of dress and felt compassion for the covered women. She saw her mother-inlaw wake at Fajr for prayer and made up her mind that it was definitely not the religion for her.

Iman always believed in God but was not a practising Christian. She had friends of both faiths in Jordan and she noticed some prejudice from the Christian Arabs towards the Muslims and thought perhaps because the Christians are a minority they felt threatened. She was dismayed when a Christian friend in Jordan who wanted to be Muslim had to run away from home to do so. Her family had warned her against it; there was nothing else she could do.

She came to Saudi Arabia with her husband and, as happens to many women, she found herself with lots of time on her hands and spent it reflecting about what life means and the direction hers was taking. Being away from the mundane things forced her to re-evaluate her life. She recalled many happenings from Jordan and began to think about Islam.

Iman never contemplated becoming Muslim until her son began school. She wanted to know what it was he was learning and how she might be able to help him in his studies. She thought that she should at least know what he expected of her. Her son is extremely intuitive and sensitive and she could tell that he was concerned about the souls of his parents. His father was not in the habit of taking him to the mosque but when he was in first grade he asked to go. This made a big impression on her coming from someone so young. She thought, could it be he knows something that I don't?

A Muslim friend gave her a book about Islam entitled Islam in Focus. She says she almost became convinced just from the introduction of the book. From her continued reading she found answers to Roman Catholic doctrines she had questioned long ago. For instance, how could it be that, if a child died before he was baptised that he would not go to heaven but instead stay in limbo. She learned that Islam teaches no form of original sin. She also learned about Jesus in Islam. This was a big factor in that before converting she felt she would be turning her back on everything she had been taught; that he was God made man and had died for our sins on the cross. "And when it is recited to them, they say; 'We believe therein, for it is the truth from our Lord: indeed we have been Muslims (bowing to Allah's will) from before this'". (Quran 28:53)

Looking back she realises how ridiculous it was. She understands that God does not make mistakes. He has sent us thousands of Prophets and now suddenly he comes to earth in the form of a man to convince mankind. No, the Prophets were all men, chosen for a specific purpose. She understands that man has included these items in the religion and they are not from God.

When some of her Christian friends learned of her intention to convert they disappeared from her life instantly. She finds it difficult to comprehend that they are not interested in finding out the truth and she is sure they have the same doubts that she had. People all over the world who had never heard of Islam before are becoming Muslim and the people who have been raised in Muslim countries deny the truth of Islam. Its incredible!

She was worried that she would not be able to pray five times a day. Coming from a Christian background it certainly seemed in-surmountable but she said it was so easy to do and she began to look forward to the next prayer time. Now she finds herself completely absorbed when she prays and is at peace and quite content that she has made the right choice.

She often thinks about her six years in Italy being wasted, in that she could have spent that time learning about Islam. It is strange to think that she was once so happy there, enjoying all that life could offer. She says alhamdulillah over and over for the gift of

"By no means shall ye attain righteousness unless ye give (freely) of that which ye love: and whatever ye give, Allah knoweth it well." (Quran 3:92)

media@hayatfoundation.org.uk @ hayatfoundationuk 6

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk 🕠

